

[Steen Folke.]

ministreret af udenrigsministeriet gennem et nyt fælles forskningsråd.“

Det er det, der står ordret, og det kan man dårligt opfatte på anden måde, end at dette fælles forskningsråd faktisk er underlagt udenrigsministeriet.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at der er også en anden side af det — nu har der også været grænser for, hvor meget jeg kunne nå at komme ind på — som er væsentlig i den forbindelse. Man fratog instituttet dets samlede bevilling, hvorindenfor det kunne køre forskellige projekter, og skar den ned til denne basisbevilling, der er omtalt her, som lige skal kunne holde apparatet gående, hvorefter man kan bevilge de enkelte projekter til dette institut.

Det er det, der først og fremmest giver muligheden for, at man kan pille de projekter ud, som man ikke bryder sig om i udenrigsministeriet og i det udenrigsministeriet underlagte forskningsråd. Det er det, det drejer sig om, og der har som sagt været eksempler på, hvad det går ud på. Hele behandlingen af dette forskningsprojekt omkring industrialiseringsfonden, som med bl.a. professor Kjeld Philips velvillige bistand blev forhindret, er et udmærket eksempel på, hvad det er for en type forskning, man ikke ønsker, og som man nu kan styre på en mere direkte måde, end man hidtil har kunnet.

Nu lyser den gule lampe, men jeg vil lige sige til hr. Lasse Budtz, at det, det drejer sig om, er at vurdere den bistand, vi giver, i forhold til udviklingen i de enkelte lande. Man kommer ikke uden om at tage stilling til, hvilken type regime der er i disse lande, hvis man ønsker, at den bistand skal nå ud til den brede befolkning. Her er det sådan, at i en stor del af de u-lande, der er tale om — den overvejende del — er det en lille overklasse, der har magten, og det er den, der på forskellig vis først og fremmest har profiteret af bistanden.

Bistanden har været med til at styrke nogle regimer, som vi mener i VS først og fremmest skulle væltes for at bane vej for en anden, en mere uafhængig udvikling, en udvikling, der måske endda brød med det kapitalistiske verdenssystem, i stedet for en udvikling med u-landsbistand og alt det, der i øvrigt er impliceret her, som integrerer i

højere og højere grad i et kapitalistisk verdenssystem.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

Det, udenrigsministeren kalder mit evangelium, er formentlig en nogenlunde velunderbygget socialistisk samfundsindstilling, hvor man faktisk opererer med begrebet kapitalisme stadig væk.

Mon ikke ministeren også, måske knap så trofast som andre, vil kunne se tilbage til visse tidligere tider i sin tilværelse, hvor han havde forståelse for det.

Det, jeg har villet fremdrage her i anden omgang, er det urimelige i, når vi her diskuterer, hvordan dansk u-landshjælp kan gøres bedre ud fra de formål, der står i paragraffer osv., at udenrigsministeren så kommer og siger, at andre og specielt socialistiske landes u-landshjælp er sølle — han gentager endog udtrykket sølle. Er det udenrigsministerens opgave at bedømme det? Er det ikke de lande, som har modtaget en sådan hjælp — mange gange af et ganske betydeligt omfang — og som udtaler sig på ganske anden måde? Ville det ikke være passende i stedet for som det tidligere blev sagt at feje for egen dør her?

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

I anledning af hr. Steen Folkes bemærkninger må jeg sige: det fremgår udtrykkeligt af bemærkningerne, at det er sekretariatsforretningerne, der skal varetages i ministeriet. Det står på side 8, sp. 1. Der er vist ikke grund til at sige andet om den ting.

Hr. Arentoft spørger, om ikke forskningen kan lægges ved universiteterne. Nu vil den jo næppe få flere penge fra fremskridtspartiet, enten den lægges det ene eller det andet sted, men det er da en af de ting, vi netop skal drøfte i udvalget. Det er derfor jeg siger: vi vil gerne drøfte i udvalget alt vedrørende denne forskning, hvordan vi i højere grad får den til at fungere.

Jeg har megen respekt for Abbé Pierres klunsere og deres arbejde, det vil jeg gerne sige, jeg kender også en lille smule til det, men jeg synes alligevel, når man ser, hvilke store opgaver vi beskæftiger os med her, så kan de nu ikke løses helt så let, som hr. Arentoft her antyder. Jeg har aldrig betvivlet, at